

A 495

Országos Testnevelési Tanács
1926. évi 1095/1926. III. rendeletével.

ZMKA. TUD. KÖNYVTÁR

ARCHIVUM

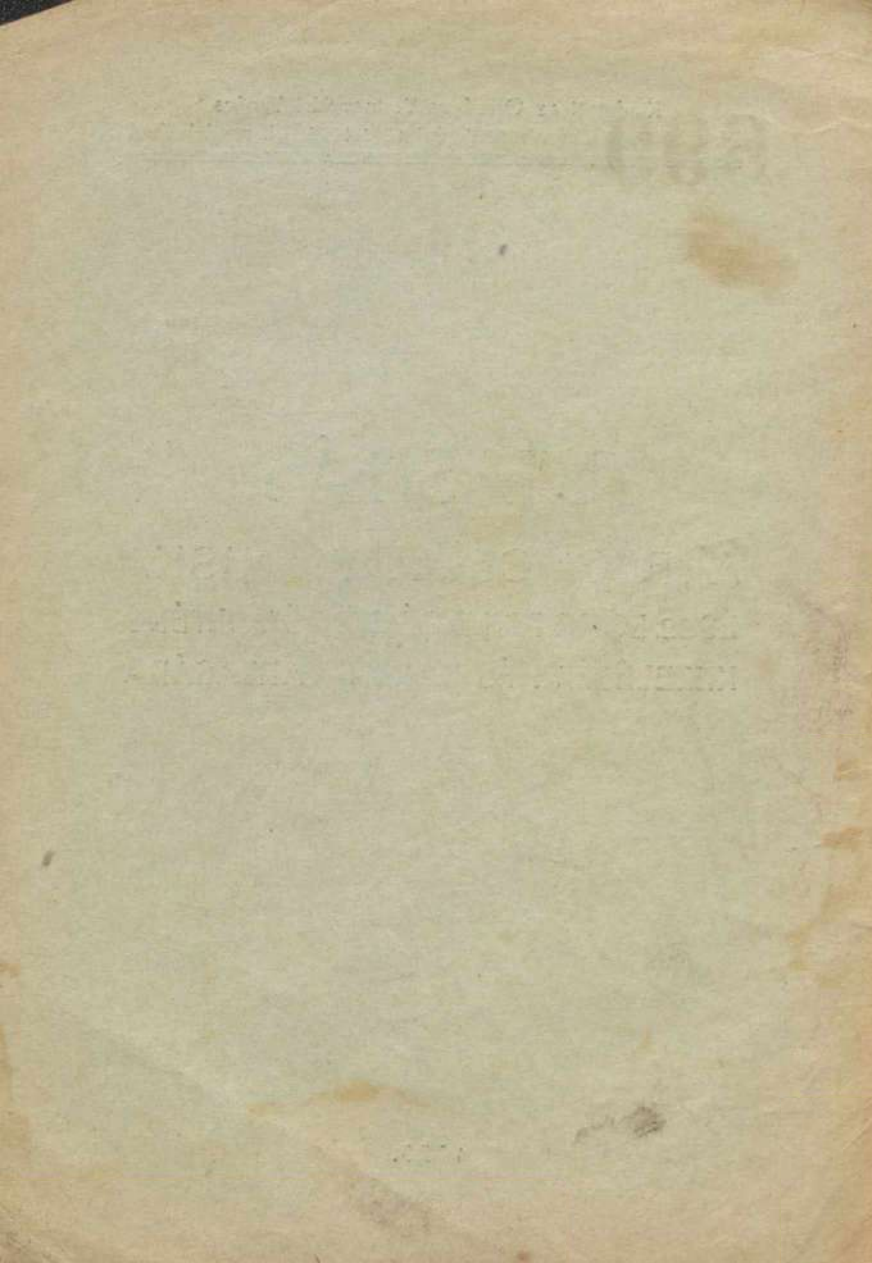
Lelt. sz.: 756

UTASÍTÁS

A „FÉG“ CÉLLÖVŐPUSKA
ÉS 22. LONG RIFLE CÉLLÖVŐTÖLTÉNY
KEZELÉSÉRE ÉS KARBANTARTÁSÁRA

sz 699

1926.

Muz 444

Kiadatolt az Országos Testnevelési Tanács
III. szakbizottságának 1926. évi 1095/1926. III. rendeletével.

UTASÍTÁS

A „FÉG“ CÉLLÖVŐPUSKA
ÉS 22. LONG RIFLE CÉLLÖVŐ TÖLTÉNY
KEZELÉSÉRE ÉS KARBANTARTÁSÁRA

1926.

ZHKA. TUD. KÖNYVTÁR

ARCHIVUM

Leit. sz.: 756

„Fég“ céllövőpuska és 22. Long Rifle töltény leírása, kezelése, jókarbantartása.

A puska neve: „Fég“ céllövőpuska. Az elnevezés a Fegyver- és Gépgyár rövidítéséből származik.

Ürmérete: pontosan 5'45 mm., általánosságban és az egyszerűsítés kedvéért 6 mm-esnek nevezzük.

Összsúlya: 2'75 kg.

A puska összhossza: a tusaborítótól a csőtorkolatig 110 cm., a cső hossza 62'2 cm.

Fontos alkotó részei: (1. melléklet.)

1. A cső a célgömbbel és irányzékkal,
2. Tok a závárral és elsütő szerkezettel,
3. Az agy,
4. Tusaborító és szijkengyelek,
5. Tisztító szerelék.

Leírás.

1. A cső. Két részből áll s pedig a csőből és a tokból. A tok (hátralévő vastagabb rész) elmozdíthatatlanul a csőhöz van szegelve. A tokban van a záródugattyú és alsó részén (az agyban) az elsütő szerkezet.

A cső acélból, nagy gondossággal készül. Belül át van furva, ez a „csőfurat”. A furat elől levő nyílását „csőtorkolat”-nak, a hátul levő, kissé tágabb s sima részt „töltényűr”-nek, a cső középvonalát „csőtengely”-nek nevezzük.

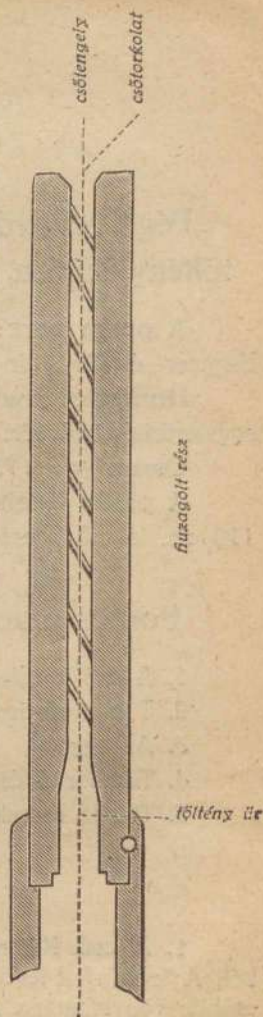
A töltényűr a töltény befogására készült s hogy a hüvely fala tökéletesen a töltényűr oldalához simuljon, üvegsimára van csiszolva.

Ha a tisztára törölt puskacsővön keresztül nézünk, abban csavarmenet-szerűen haladó, kiemelkedő és bemélyedő részeket látunk.

Ezen berendezést „huzagolás”-nak nevezzük.

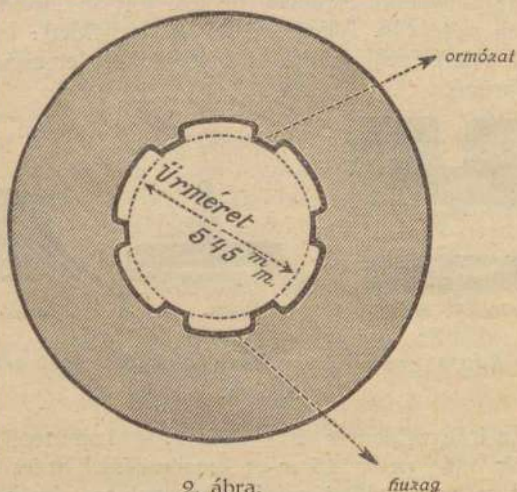
Minden puskacső tehát, mely hasonló módon van kidolgozva, huzagolt vagy vontcső elnevezést visel.

A huzagolt cső kiemelkedő részei „ormózatok”, ezek között levő bemélyedések a „huzagok”. Az ormózat — mely a töltényűr elülső végénél kezdődik — célja, hogy a csőben futó lövedéket gyors forgásra kényszerítse azért, hogy az a levegőben ne bukdácsolva, hanem csúcsával menjen előre, miáltal a levegő ellenállását könnyebben legyőzi s így biztosan a célba talál. Természetes, hogy az ormózatoknak ezen vezetése csak a hosszú lövedékkel bíró u. n. Long Rifle töltényre vonatkozik (v. más hasonlóra) mert itt elég nagy felület préselődik az ormózatokba.

1. ábra.

Gömb alaku (flóbert) lövedék vezetésére az ormózat kevésbé alkalmas s így azzal a lögyakorlat — eltekintve a puszkára más okok miatt is káros hatását — biztos eredményre nem vezet.

2. ábra.

fuzag

A tok magában foglalja a záródugattyút és az elsütő szerkezetet (3. melléklet).

A tok a töltényürig fel van hasítva, majd egy darabon a jobb oldala az agyig le van maratva. Ezen felhasítás a záródugattyu mozgása, illetve a biztosítás végett készül.

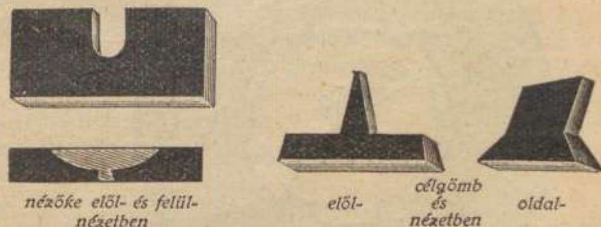
A toknak a töltényür mögött levő alsó homorú része a „töltő medence”. Töltésnél ide fekteljük a töltényt.

A tokban találjuk még a homorúan felfelé hajló, rugós szerkezettel bíró „adogatóemelyűt”-t, melynek hivatása a tölténymedencébe fektetett töltényt simán a töltényürbe vezetni; továbbá a lemezrugóval mozgatott tölténykivetőt. A tok hátsó alsó részén, a „tokfarokban” négyzetes kivágás van, melyből kb. egy milliméternyire a „feszítőszegecs”

emelkedik ki. Ennek hivatásáról bővebben az elsütő szerkezet leírásánál szólnunk.

Célzó berendezés áll az irányzékból és célgömbből. Mindkettő a csőre, illetve a csőbe van rögzítve.

Az irányzékot technikai kivitele folytán „lemez irányzék”-nak nevezzük. Alkotó részei (2. melléklet): Irányzék-lemez a nézőkével, tolóka, irányzéktoke, lemezcsavar és irányzékrugó.

Az irányzó (célzó) berendezés két legfontosabb része.

3. ábra.

Az irányzék-lemez 25—200 m-ig számozott beosztással bír, még pedig 25 m-es emelkedéssel azért, hogy a nézőkét a megfelelő távolságnak pontosan beállíthassuk. 125 és 175 m. távolság az irányzék-lemezen nincs számmal jelezve. Ezen távolságokat a 100—150, valamint 150—200 között levő bemetszések jelzik.

A nézőke az ábra szerint van kivágva. Ha ezen átnézünk a célgömb csúcsára, megkapjuk az irányvonalat, melynek meghosszabbításában kell lenni a célnak, melyre lönni akarunk.

Az irányzéktoló, melynek segítségével az irányzék-lemezt a rajta levő nézőkével emeljük vagy süllyesztjük, az irányzék-lemezen mozog, mindkét oldala recézett s a beállítás rögzítésére kampós lemezrugóval bír, mely az irányzék-lemezre szorul s annak akaratunkon kívüli elmozdulását biztosítja.

Az irányzék-lemezt tartó irányzéktoke a cső kívüli részébe van erősítve. A két pofán átdugott csavar körül mozog az irányzék-lemez.

Az irányzékcsavar nemcsak az irányzéklemez meg-erősítésére szolgál, hanem szükség esetén a nézőke jobbra vagy balra való eltolását is eszközölhetjük vele. Így pl. ha azt észleljük, hogy a találati kép a célponttól állandóan jobbra esik, úgy a csavar segítségével az irányzéklemezt a rajta levő nézőkével egyetemben a szükséges helyesbítés mérvének megfelelően ellenkező irányban, tehát balra eltolhatjuk. Ezen kiváló berendezés előnye a legtöbb cél-lövő puskával szemben az, hogy ily helyesbítésekhez nem szükséges a célgömb helyzetét megbolygatni, hanem aránylag igen gyorsan, egy csavarhúzóval elvégezhetjük azt, amit különben csak hozzáértő fegyvermester végezne el jóval hosszabb idő alatt. (Célgömb eltolás.) Természetes azonban, hogy minden ilyen helyesbítés után a puskát feltétlen újból be kell löni, hogy a találati kép pontos fekvését megállapit-hassuk.

Irányzékállításhoz, a jobbkez hüvelyk és mutató ujjával az irányzéktoló recés részét megfogjuk s ennek segítségével az irányzéklemezt kissé felemeljük, majd a tolót a kívánt távolságra előre, illetve hátra visszük, vagyis az irányzékot beállítjuk. Ennek megtörténte után a tolót elengedjük, mikor is az irányzékot „beállítottnak“ nevezzük.

Gyakorlott lövész, ki a távbecslésben is kellő jártas-sággal bír, az irányzékot nemcsak a lemezen feltüntetett távolságokra állithatja be, hanem egyszerűlván méter pontos-sággal minden távolságra, pl. 60, 80 stb. m-re.

Az irányzék, ha a lögyakorlatot befejeztük, mindig a 25. m-res, vagyis „alapállásba“ állítandó.

Célgömb egy darabból készül, de két részt kell rajta megkülönböztetni s pedig az alsó részt, mely a puska-csőbe van erősítve, „célgömbtőke“, a felső részt, mely a célzás egyik fő alkotó eleme, s a „célgömbcsúcs“ elnevezést viseli.

A célgömb a puskacső felső részén levő fecskefark alakú vájlatba van erősítve s rögzítés végett egy-két ponto-zással látják el. (A célgömbtőke alsó részénél közvetlen,

a puskacsőbe ütik.) Ezen pontozás jelzi egyuttal azt is, hogy a puskaszakértőkből álló bizottság jelenlétében 50 méter távolságra belövetett.

A célgömb, bár elég szilárdan van a csőbe erősítve, mégis szükséges, hogy ezen rendkívül fontos alkatrésze minden alkalommal különös gondot fordítsunk s azt mindenemű sérüléstől megóvjuk. Igen természetes, ha a célgömb bár csak tízed milliméterrel helyéből elmozdul, vagy a csúcsa letörik, elgörbül, vagy bármi más módon megsérül, a különben igen kiváló fegyver céllovészetre alkalmatlanná válik mindaddig, míg ezen hiba — melyet sokszor a laikus észre sem vesz — javítva nem lesz. Ily javítást pedig csak szakember tud főkéletes pontossággal elvégezni s oly helyeken, hol ügyes fegyvermester nincs, a puska rendeltetéséből hosszú időre kikapcsolódik, eltekintve a bosszuságtól és költségektől, amit csakis gondatlanság idéz elő.

A puskát tehát sohase támasszuk valamely szilárd tárgyhoz (pl. falhoz) úgy, hogy az a célgömböt érintse.

A sportot s ezzel kapcsolatban a puskát szerető ember erre saját érdekében is mindig figyelemmel lesz. Az oktatók pedig különösen az első gyakorlási alkalommal sohase mulasszák el erre a figyelmet felhívni.

2. Tok a záródugattyúval és elsütő szerkezettel.

(3. melléklet.)

A tokot már a cső leírásánál ismertettük. Hossza 12.2 cm, falvastagsága 4 mm. A záródugattyú a tokban mozog előre és hátra. Rendeltetése a töltényürt teljes biztonsággal lezárni, továbbá az ütőszeg szabatos előre mozgását vezetni. Két részből áll s pedig: záródugattyútörzs és ütőszegfejből.

A záródugattyú törzsön látjuk a fogantyúrészét a fogantyúgombbal; ennek segítségével mozgatjuk a záródugattyút. Továbbá a fogantyúrésznek megfelelő oldalon levő be-

metszésben lemezrúgós, kampós végű töltényvonót. A kampó a két határoló szemölcs között fekszik.

A fogantyúrész ellenkező oldala teknőszerűen mélyített 4,1 cm darabon, ez szabja meg a záródugattyú kihúzási határát. Ezen túl a záródugattyú csak akkor húzható tovább, ha a megakasztást az elcsattantó csap lehúzásával megszüntetjük úgy, hogy a ravaszt lenyomjuk.

A fogantyúrész belül hengerszerűen kivájt, ebben az űrben van az ütőszeg és az ütőrúgó elhelyezve.

Az ütőszeg acélrudacska, tompa lapos fejjel. Az elsütést végző szegecs külön darabot alkot. (Lásd 3. mellékletet.) Ezt körülveszi az acél tekercsrúgó. Az ütőszeg hátsó vége az ütőszegfejbe van erősítve, illetve szegecselve. Így módon a két alkotórész mint egy darab képezi a záródugattyút.

Az ütőszeg megfeszíthetjük anélkül is, hogy a záródugattyút kinyitnánk, oly módon, hogy az ütőszegfej recés korongját megfogva húzzuk hátra addig, míg az az elcsattantó csapon fenn nem akad.

Az ütőszegfejen, a fogantyúrésszel egy vonalban találjuk az ékalaku bemetszéssel bíró biztosító szemölcsöt.

Megfeszített ütőrúgónál az ütőszegfejet kissé hátra húzzuk s negyed fordulattal jobbra csavarjuk, akkor a biztosítószemölcs a tok jobb oldalán levő biztosítójátba jut és így az ütőszeg véletlen előreccapását, vagyis a puska elsülését megakadályozza.

A Fég puska záródugattyújának elmés szerkesztése folytán, az ütőszeg hegye a záródugattyútörzsből nem áll ki s így a töltényperemével sem a becsukásnál, sem a kinyitáskor közvetlen érintkezésbe nem jut, ami szintén biztosítja a töltény véletlen elsülése ellen.

Elsütő szerkezet (2. melléklet.) részei: a ravasz vagy billentyű egy darabban a billentyűkarral, elcsattantóemelyű az elcsattantóemelyűrúgóval. A billentyűkar az elcsattantóemelyűvel csuklószerűen össze van kapcsolva. Az elcsattantóemelyű hátsó részén van a tokból is kiemelkedő elcsattantócsap.

A tok alsó részén, az elsütőszerkezet folytatásában van az adogatóemeltyű az adogatóemeltyűrugóval. Végül a tok bal alsó oldalába erősített lemezrugós tölténykivetőt találjuk. A kivető ék alakú része a töltőmedencéből néhány mm-nyire kiemelkedik.

A billentyű védelmére szolgál a sátorvas. Ez két csavarral az agy alsó részére van csavarva.

A puska rúgós berendezéseinek nagy előnye, hogy kivéve a töltényvonót és tölténykivetőt, sehol sem találunk lemezrúgót, hanem a sokkal célszerűbb tekercsrúgót. Utóbbi felbecsülhetetlen előnye az, hogy rúgótörés — ami a puska működését rövidebb-hosszabb időre megakaszthatja — teljesen kizárt.

Záródugattyú és elsütő szerkezet működése.

A puska megtöltése és kiürítése.

A jobbkez hüvelyk- és mutató ujjával a fogantyúgombot megfogva, azt felemeljük merőleges helyzetbe s ugyan ezen fogással hátra húzzuk addig, míg meg nem akad. A megakasztást az elcsattantó csapnak a tokfaroiban kiemelkedő része eszközli. Vagyis a záródugattyú addig csúszik hátra, amíg a záródugattyútörzs alsó részén levő teknőszerű vájat vége az elcsattantócsapba nem ütközik. Innen tovább hátrafelé a záródugattyú csak akkor húzható, ha a ravaszt lenyomjuk. Így történik a záródugattyú kivétele és visszadugása.

A záródugattyú kinyitása után egy töltényt a lövedék hegyével a töltényür felé fordítva a töltőmedencébe fektetünk, majd a jobbkez tenyérizmával a fogantyúgombra előre irányuló erőteljes nyomást gyakorolunk, vagyis a záródugattyút becsukjuk s a puska megvan töltve.

Ezen művelet végrehajtása közben azt észleljük, hogy míg a záródugattyú befelé haladó útjának háromnegyed részén könnyen halad előre, addig az utolsó negyedben erős nyomást kell reá gyakorolni, hogy teljesen betolhassuk s a fogantyú

rész jobbra fordításával bezárjuk. Ugyanekkor az ütőszegfej, mely eddig némi hézaggal a záródugattyú-törzshöz simult — megáll, míg a záródugattyú az említett utolsó negyed utat leírja. Eme tünet oka, hogy az utolsó negyedben az elcsattantócsap az ütőszegfejet megakasztotta s innen kezdődik az ütőrúgó megfeszítése, illetve összenyomása, ami természetes, hogy nagyobb munkatöbbletet igényel.

Elsütés, vagyis a megfeszített ütőrúgónak felszabadítása a ravasz segítségével történik. Ha a ravaszra jobbközünk mutató ujjával nyomást gyakorolunk, azt tapasztaljuk, hogy az egydarabig könnyen enged ezen nyomásnak, majd érezhetően megakad. Ezen megakadás pillanatát „érintkezésvételnek” nevezzük. Ez igen fontos a lövőre nézve, mert ezután ujjának további kisére erősebb, de pillanatnyi ideig tartó görbítése után az elcsattantócsap teljesen a tokfarkba süllyed, miáltal az ütőrúgó felszabadul s az ütőszeget erőteljesen előre csapja. Az ütőszeg hegye a töltényhüvely peremében elhelyezett gyúelegyet begyűjtja, miáltal a lőpor meggyűl, nagy nyomású gázok fejlődnek, melyek a lövedéket kirepítik, vagyis röviden, megtörtént a lövés.

A ravasz elengedése után az elcsattantórúgó az elcsattantócsapot eredeti helyzetébe emeli.

Lövés után a puska kiürítéséhez a fogantyúrészt fel-emeljük, ezáltal a záródugattyú a tokban negyedfordulatot végez s egyúttal a töltényürbe a lövés által bepréselt töltényhüvelyt meglazítja, miáltal annak kihuzását megkönnyíti.

A záródugattyú hátrahúzásával a töltényvonó kamója — mely már a becsukás pillanatában a töltényhüvely peremébe kapaszkodott — a hüvelyt a töltényürből kihúzza, majd a hátrahúzás alkalmával a hüvelypereme a kivetőbe ütközik. Ezen ütődés, ha a záródugattyú erőlyesen huzatott hátra, elegendő arra, hogy a hüvelyt a töltőmedencéből kilökje. Lassu hátrahúzásnál ezen kilökés elmarad.

Lőgyakorlatok után az ütőrúgót sohase hagyjuk megfeszített állapotban, mert az meggyengül s ütése nem lesz elég erős ahhoz, hogy a töltény gyúelegyét begyűjtse.

„Fesztelenítés”, vagyis az ütőszeg nyugvó állásba helyezése úgy történik, hogy balkézzel az ütőszegfejet kissé hátra húzzuk, jobbkez mutató ujjával a ravaszt lenyomjuk s ekkor az ütőszegfejet lassan előre engedjük. Azok, kik a puska kezelésében már nagyobb jártassággal bírnak, ezen műveletet végrehajthatják oly módon is, hogy a jobbkez hüvelyk ujjával az ütőszegfejet lenyomják, majd ugyanezen kéz mutató ujjával a billentyűre gyakorolt nyomás közben lassan előre engedik.

Töltetlen puskánál az elcsattantást sűrűn ne gyakoroljuk, mert az az ütőszegre és a töltőürré káros lehet.

3. Az agy, a puskacső, valamint a többi fémalkatrész összetartására szolgál. Anyaga dió- vagy bükkfa, a nedvesség káros behatása ellen, valamint a puska tetszetősebb volta miatt politurozva van.

Az agyon megkülönböztetjük az előagyat, ebben fekszik a cső és az elsütőszervezet; tusanyakat, melyet a célzásnál jobbkézzel átmarkolunk, végül a tusát, melynek a vállgödörbe szorításával a célzást megkönnyítjük.

A cső az előagyba két csavarral van rögzítve.

Erős ütésektől, de általában minden külső behatástól az agyat óvjuk, mert az könnyen megrongálódik, sőt el is törik, aminek pótlása tetemes költséget jelent.

4. Tusaborító és szíjkengyelek. A tusaborító fémlemez, mely a tusa védelmét szolgálja. Két csavarral van felerősítve.

A tusa alsó részén van az alsó szíjkengyel, míg a cső alsó középrészén a felső szíjkengyel. Mindkettő a puszkaszij felerősítésére szolgál.

A tusa jobb oldalán van a fegyverszám. Ezen számnak megfelelő belövő-lapot a fegyver átvevő bizottság őrzi. Ily módon a kiszállított puska löszabatossága ellen felmerült panaszok a belövő-lap alapján bármikor felülvizsgálhatók.

5. Tisztító szerelék áll az acél tisztító vesszőből, melyre reá csavarható a sárgaréz törő, sörté vagy sárgaréz drótkéfe.

A drótkéfét a csőben lerakodott ólom eltávolítására, a sörtekefét tisztításra és olajozásra, a sárgaréztörölt, mint neve is mutatja, a cső kitörlésére használjuk. Utóbbival a csőben szorult ólomlövedéket, valamint a töltényűrben maradt hüvelyt is kiűthetjük. Ily esetekben azonban mindig óvatosan, kellő gondossággal kell eljárni, nehogy a csőben vagy a töltényűrben sérülést okozzunk.

A fegyverolaj, tisztításra és konzerválásra egyaránt alkalmas.

A tisztító szerelék jó állapota és gondozása a puska karbantartásával áll összhangzásban. Hasznavehetetlen vagy rongált tisztító eszközök a puskában csak kárt okoznak.

Különösen ügyeljünk arra, hogy a tisztítóvessző mindig egyenes maradjon. Ha az elgörbül, úgy semmiesetre se használjuk mindaddig, míg azt teljesen ki nem egyenesítettük.

Görbe tisztítóvessző a csőben, de különösen a csőtorkolatban okoz idő előtt kopást, mely a lőszabatosságra rendkívül hátrányos.

A puska karbantartása.

A puskának mindenkor használható állapotban való tartására különös gondot kell fordítani. Óvjuk mindazon behatásoktól, melyek kárt okozhatnak s mindenkor alkalmazkodjunk a karbantartási szabályokhoz.

Tartsuk száraz, pormentes helyen a puskát. Ha csak lehetséges készítsünk fegyverállványt (igen olcsón és egyszerűen elkészíthető), vagy megfelelő ládát, melyben elhelyezhetjük. Sohase támasszuk falhoz, vagy más kemény tárgyhoz, mert ez a célgömböt tönkre teszi.

A csőtorkolatot pormentesítés végett ne dugaszoljuk be semmivel, mert az ilyen bedugaszolás rendszeren több kárt okoz, mint hasznot.

Ha a puska hosszabb ideig használaton kívül kerül (nyári szünet) úgy azt előzetesen a legnagyobb gonddal kívül és belül meg kell tisztítani, majd leheletszíven a cső-

furatot, töltényűrt, valamint az összes fémrészeket fegyverolajjal vagy vaselinnel bevonni. Az olajat vagy vaselint havonta legalább egyszer letisztítjuk, majd tisztítás után újból bevonjuk a puskát. Ezen eljárásra azért van szükség, mert a védőzsiradék hosszabb idő után megsűrűsödik s különösen a nehezebben hozzáférhető részekből csak fáradtságos munka után távolítható el.

Karbantartás lögyakorlatok alatt. Tudvalevő, hogy az ólomlövedékből a csőben történő súrlódás következtében — leheletszerű ólomlerakodás képződik, mely réteg minden lövés után fokozódik. A löszabatosság érdekében szükséges tehát, hogy a csavarzatot a lerakódott ólomtól átlag minden 80—100 lövés után megtisztítsuk. Evégből a tisztítóvesszőre csavarjuk a sárgaréz drótkéjét s azt a csőtorkolaton át óvatosan a csőbe dugjuk, majd a töltényüriig toljuk és ismét visszahúzzuk. Néhányszor ismételve ezen műveletet, a cső ólommentes lesz. A tisztítóvessző használatánál különös elővigyázattal kell eljárni, nehogy a csőtorkolat megsérüljön, mert a legkisebb sérülés a löszabatosságot tönkre teszi.

A töltényűrön át történő tisztogatás a puska különleges berendezésére való tekintettel nem ajánlatos. Ugyanis a töltényür éles pereme nagyon könnyen megsérülhet s ebben az esetben a kilőtt hüvely a töltényürben reked. Ellenőrzés céljából a csőtorkolatot világosság felé fordítva, azon keresztül nézünk s ha a cső ragyogóan fényes, úgy az ólommentes, ha ellenben tompafényű, úgy még ólom van jelen s a tisztítási műveletet megismételjük.

Természetes, hogy minél nagyobb időközökben távolítjuk el az ólomot, az mind nagyobb és nagyobb munkát fog okozni, a beólmósodott puska mind rosszabb és rosszabb szórást fog eredményezni, sőt erős beólmózódás esetén a lövedék a csőben rekedhet. Ennek eltávolítása igen sok vesződséggel jár s a hozzá nem értő, eltávolítás közben a csőben vagy a töltényürben rendszerint súlyos természetű kárt fog okozni. (Huzagtörés, töltényür felkarcolása, töltényür szájának eltorzítása, stb.)

Lógyakorlat után a leírt módon először is az ólmot távolítjuk el. Utána a sörtekefét csavarjuk a tisztítóvesszőre, melyet fegyverolajba mártunk s ezzel néhányszor átkéféljük a csőfuratot azért, hogy a fegyverolaj minden lerakódott piszkot oldjon fel.

Végül a sárgaréztörlőre kenderkócot vagy tiszta — pormentes — rongydarabot csavarva, a csőfuratot tisztára töröljük. Ezután a csövön átnézve meggyőződünk arról, hogy az teljesen tiszta és ólommentes-e, vagy a tisztítási művelet meg kell ismételni. Ha a csőfurat fényesen csillog, a törlőre gyengén friss kócot vagy rongyot csavarunk, azt olajba mártva egyszer-kétszer a furaton álhuzzuk, vagyis azt konzerváljuk.

Lövés után külön megtisztítjuk a töltényűrt, töltőmedencét s a záródugattyút, úgy ezen, valamint az összes fémrészeket rozsdamentesítés végett szintén leheletszerűen olajjal vagy vaselinnel bevonjuk. A töltényűr tisztításához fából készítünk 15—20 cm. hosszú törlőbotot, mely könnyen férjen be a töltényűrbe. Erre kócot vagy rongyot csavarunk, mellyel jól kitisztíthatjuk s ép ily módon megóvás végett leheletszerűen beolajozzuk.

A külső és nehezebben hozzáférhető részekből a felgyülemlett piszkot hegyes fadarabkával tisztítjuk ki.

Vastagon való olajozás vagy zsírozás hamar megsűrűsödik, de egyben port és szennyet zár magába, miáltal nehezen eltávolítható mocsok keletkezik, melynek jelenléte a súrlódó részeknél, töltésnél, üritésnél fog kellemetlen zavart előidézni.

A puska tisztításához a záródugattyút kivesszük oly módon, hogy azt hátrahúzva, a jobbkez mutató ujjával a ravaszt lenyomjuk, mire a záródugattyú a tokból kivehető. Visszatevése hasonló módon történik.

A záródugattyún kívül **más alkatrészt meglazítani, levenni vagy szétszedni semmiféle körülmények között nem szabad.** Bármely alkatrész eredeti helyéről való elmozdítása igen hátrányos befolyással lesz a puska különben kíváló lőszabatosságára.

Az oktató kötelessége tehát, hogy ezt minden rendelkezésére álló eszközzel megakadályozza.

Neveljük az ifjúságot a puska szeretetére, hogy annak jókarbantartására mindig nagy figyelmet és gondot fordítson, mert csak így érjük el azon szép és nemes célt, mely mindnyájunk legszentebb gondolata.

Akadályok, melyek a lövésnél előfordulhatnak, okai és azok megszüntetése.

A céllövőpuska egyszerűen, de kiválóan van szerkesztve. Az előírt karbantartás és gondozás mellett lövésnél a puska hibájából akadály nem fordulhat elő.

Megtörténik, hogy a kilőtt hüvelyt a töltényvonó nem húzza ki. Oka: a töltényűr vastagon volt beolajozva vagy zsirozva, mely megsűrűsödött, vagy a töltényűr nagyon piszkos. Alapos tisztítás után a hiba megszűnik. Másik ok az, hogy a töltényűr megsérült, felkarcoltatott vagy meg nem engedett — rövid hüvelyű — lőszer használata következtében beégett. Tudjuk, hogy a hüvelyben levő gyuelegy és lőpor felrobbanása, illetve elégeése folytán keletkező nagy nyomású gáz a hüvely vékony falazatát a töltényűr oldalához préseli s természetes, ha a töltényűrben karcolások, gödrök stb. keletkeztek a hüvely falát ide is benyomja, ami a töltényvonóval való kihuzását lehetetlené teszi. Ebben az esetben, ha csak kisebb karcolások mutatkoznak, a puskát azonnal a Fegyvergyárnak küldjük be, ahol esetleg még csiszolással a hiba javítható. Nagyobb sérülések esetén a puska hasznavehetetlen.

A bennszorult hüvelyt a tisztítóvesszőre csavart sárgaréz törölővel óvatosan ütjük ki, nehogy a hüvely fekeke leszakadjon, mert ez esetben a hüvely kivétele az ezen célra szolgáló szerszám nélkül nagyon nehéz, különféle hegyes tárgyval való piszkálás pedig feltétlenül összekarcolja a töltényűrt.

Piszkos vagy rozsdás töltényürbe a töltény nehezen vagy egyáltalán nem megy be, vagy egy része kimarad s a záródugattyút nem lehet becsukni. Azonnali tisztítással szüntetjük meg a hibát.

Lövedék a csőben reked. Oka az erősen piszkos és beolmozott cső. Bentszorult lövedéket a torkolaton át a csőbe dugott töltővesszővel üljük ki, utána pedig drótkéfével a furatot alaposan kitisztítjuk.

Lőgyakorlat közben ajánlatos a töltényürt egyszer-kétszer fegyverolajjal leheletszerűen bekenni.

A puska megvizsgálása.

A céllövő puskának mindenkori használhatósága szempontjából szükséges, hogy azt havonta legalább egyszer összerakott állapotban általánosságban és évente legalább egyszer részleteiben is a céllövést vezető oktató a legnagyobb gonddal alaposan megvizsgálja. Ezen vizsgálat célja, hogy a karbantartás ellenőriztessék, valamint a használat folytán beálló hiányosságok idejekorán megállapíttassanak, hogy a puska kellő időben kijavítás, illetve egyes alkatrészek pótlása végett a Fegyvergyárnak átadható legyen.

Fontos, hogy ezen vizsgálatok eredménye, a vizsgálat napjának feltüntetésével, egy az ezen célra készített jegyzőkönyvbe előjegyeztessék. (4. melléklet. Minta.) Ily módon az egyesületek vezetői és az ellenőrző közegek a rendelkezésre álló fegyverek állapotáról mindenkor tájékozva lesznek.

Általános vizsgálat kiterjed arra, hogy a puskák használat közben szabály szerint és a megengedett eszközökkel lesznek-e tisztítva, megóvják-e azokat beolajozás (bezsirozás) által a rozsdásodástól és a természetellenes kopástól.

Ugyanezen alkalommal vizsgálat tárgyává kell tenni, hogy a cső, irányzék, zár, valamint minden vasrész ép, egész és rozsdamentes legyen, ugyanezen részek mocsoktalanok és leheletszerűen bezsirozva legyenek.

Az ágy sima, tiszta, repedésmentes legyen, kitért rész ne mutatkozzék rajta.

Az egyes részek megvizsgálásánál legelőbb is azt kell megvizsgálni, hogy a cső az agyról nem lett-e levéve. Ha igen, miért és kinek az engedélyével. Az eredeti helyzet megbolygatását a csavarok laza volta, valamint a csavarfejek kopásai azonnal mutatják.

A csővön a célgömb eredeti helyén áll-e, nincs lekopva, letörve, vagy elgörbülve.

Irányzéknál az irányzéktalp (tőke) szilárdan áll-e, az irányzéklemez nem lötyög, vagy nincs-e elgörbülve. A toló megállítható-e bármely fokozatban, vagy a fokozatok között, a nézőke nincs-e eltorzítva, kimélyítve.

A csőfurat mocsoktalan, ólommentes. (A beólmozott cső tompa fényű.)

Az ormózatok épek, nincs-e valahol kitérve, a furat karcolásmentes. (Ezt rendszerint a gondatlan, erőszakos módon használt, vagy rongált tisztító eszközök idézik elő.)

Ezen vizsgálathoz a záródugattyút kivesszük s a csőfuraton — csőtorkolatot a világosság felé tartva — keresztül nézünk. Ezt megelőzőleg a furatot szárazra kell törölnetni.

Töltényűr sima, rozsdá- és karcolásmentes.

Záródugattyú megvizsgálásánál azt lassan hátra húzzuk, majd előre toljuk, megállapítjuk, hogy az könnyen mozgatható-e, könnyen és jól becsukható.

Ütőrúgó megfeszítése nem eszközölhető-e túl könnyen vagy túl nehezen. Előbbi eset az ütőrúgó törését, utóbbi a piszok felgyülemlését mutatja.

Elsütő szerkezetnél megvan-e az érintkezés, az ütőszeg előre csapása az érintkezésvétele után következő nyomásra történik vagy előbb. Az ütőszeg előre csapása gyors és erős csattanást okoz-e.

Biztosítás könnyen eszközölhető s utána a ravasz lenyomásánál az ütőrúgó nem csap-e előre.

Ravasz nem lötyög, a sátorvas mozdulatlannul helyén van-e,

Elsattantócsap kiemelkedik-e annyira, hogy az ütőszegfejet a záródugattyú becsukásával megakassza.

Tölténykivető bír-e kellő rugalmassággal.

Adogatóemeltyű lenyomva, helyére visszaugrik-e.

A rúgósrészek megvizsgálására különös súlyt kell helyezni, hogy azok kellő rugalmassággal bírnak-e. Legtöbbnek ellenőrzését ujjunk nyomásával érzékelhetjük.

Tisztítószerek megvannak-e, vessző nem görbült, kefék, drót és söрте szálaí alkalmasak-e a tisztításra.

Milyen olaj vagy zsíradék lesz használva a tisztításra és konzerválásra.

Az évi részletes megvizsgálás a felsoroltakra terjedjen ki azzal a különbséggel, hogy az egyes alkatrészek szárazra törülve a legkisebb részletekig felülvizsgálandók.

Amennyiben a vizsgálatot végző oly részeknél észlel hiányokat vagy rendellenességet, melyeket közvetlenül megtekinteni nem tud (elsütőszerkezet, adogatóemeltyű, kivető stb.) úgy ez esetben a puskát széjjel szedheti. Minden ily eset után — ha a puska a gyárba nem lesz beküldve — első teendő a puska belövése.

Összeállítás a legnagyobb gonddal történjék, csavarokat soha túl ne erőltessük, mert a csavarfejek kikopnak, sőt le is törhetnek.

A puskák bizottsági átvétele, belövése és elszállítása.

A Fegyvergyárban készült minden egyes puska, mielőtt az a megrendelőnek elküldetne, az OTT. III. szakbizottság által bñrendelt átvételi bizottság által behatóan felül lesz vizsgálva. Ezen felülvizsgálás megfelelő ellenőrző idomszerek segítségével a legkisebb részletekre kiterjed. Legcsekélyebb gyártási, illetve megmunkálási hibával bíró puskák azonnal visszaadatnak.

Ha a bizottság a puskát belövésre átvehetőnek

minősíti, a puskát a helyszínen 50 m. távolságra belövik. A belövés célja megállapítani, hogy 1. a puska szórása az 50 m.-re megengedett $6'5$ cm²-nyi területet nem lépi-e túl, 2. ezen szóráskép alapján meghatározott középső találati pont hová esik, 3. a záródugattyú biztosan zár-e, nem fordul-e elő töltési és ürítési akadály.

Amennyiben a szórás — melyet belövő gépbe szorított puskával s öt egymásután leadott lövéssel állapítanak meg — az előirt kereten belül esik, továbbá a középső találati pont a célpont alsó szélébe jut s végül működési zavarok nem fordulnak elő, a puskát a bizottság céllövés gyakorlásra alkalmasnak és átvehetőnek minősíti. Ezután ugyancsak a helyszínen a célgömb, a célgömbtöke a cső érintkezési helyén, egy-két beütött „pontozás”-sal rögzítve lesz, majd a tusa jobb oldalába sorszámot ütnek. Ennek megfelelő számot kapja a belövő lap is, melyet a bizottság minden tagja aláírásával hitelesít, az OTT bélyegzőjével ellátja és megőrzés végett elteszi.

Ha a szórás nagyobb a megengedettnél, a puska, mint átvételre egyáltalában nem alkalmas, vissza lesz adva. Amennyiben a szórás megfelelő, de a középső találati pont nem esik a célpont alsó szélébe az aznapi napi viszonylatnál, úgy célgömbcsere, vagy célgömbeltolás után újabb két-három lövést adnak le a belövő lapra (helyesbítő lövések) mindaddig, míg az eszközölt helyesbítés a célpont alsó szélébe nem hozza a középső találati pontot.

A bizottságilag átvett, pontozott és számozott és átvételi bélyegzővel ellátott* puskákat a fegyvergyár visszakapja, alapos tisztítás és gondos csomagolás után a megrendelőnek kiszállítja.

Ezen rövid ismertetésből kitűnik, hogy az egyesületekhez hibás szerkezetű, rossz szórású, vagy rossz találati

* Az átvételi bélyegző a csőbe lesz ütve közvetlen a tok felett. Rajza a kis magyar címer a koronával. Ezen bélyegző hitelesíti a puska bizottsági átvételét.

képpel bíró puska nem juthat, mert az átvételi bizottság minden egyes puskát a legkisebb részig szigorúan felülvizsgál.

A mégis előforduló hibák csakis a fegyver gondatlan, felületes kezeléséből, vagy nem a puskához gyártott lőszer használatából keletkeznek.

Lőszer.

A Fég céllövőpuskához a 22. Long Rifle elnevezésű töltényt használjuk. Más lőszer használata feltétlen rosszabb találati képet fog eredményezni, mint említett, mely határozottan ezen puska belső berendezéséhez készült.

Ezen töltények kizárólag a magyaróvári Vadásztölténny-gyárban készülnek, ezt jelzi, a hüvely fenekén látható „M” betű.

A töltény alkotórészei és azok leírása.

Alkotórészek: (4. ábra.)

1. Hüvely
2. Lövedék
3. Gyúelegg (robbanó elegy)
4. Füstnélküli lőpor.

1. A töltényhüvely anyaga tombak (vörösréz ötvözet). Egy darabból készül préselés útján. Megkülönböztetjük rajta a hüvelyfalat, peremet és töltényfeneket.

A hüvely fala kb. 0'2—0'3 mm vastagsága, átmérője 6'8—7'05 mm, hossza 16 mm.

A perem kiszélesedik kb. egy mm-rel. Rendeltetése egyrészt a tölténynek a töltényürbe való becsúszásának határt szabni, másrészt itt lesz elhelyezve a gyúelegg, mely robbanásával a lőport meggyújtja.

A hüvely felső részébe préselik az ólomlövedéket. Végül a lőportöltet befogadására szolgál.

2. Lövedék vegytiszta préselt ólom, sulya 2'6 gram. Hossza 11 mm, átmérője 6'8 mm. Csúcsa tompa, hátsó alsó vége kissé homorú.

Hosszúkás alakja a furatban való vezetés, valamint a légellenállás könnyebb leküzdése céljából van. Oxidálódás, valamint a csőben való simább mozgása végett igen vékonyan zsirozott (martalék, viaszoldat).

3. Gyúelegg (s nem durranóhigany) calcium chlorat, sötétszürke színű por a hüvely fenekén és a peremben fekszik. Útésre robban. Nedvesség behatása ezen robbanóképességet lassan elpusztítja.

4. Lőpor, apró, sárgásszürke szemcsékből áll. Szabad levegőn meggyújtva nagy hőt fejleszt, füst és hamu nélkül gyorsan elég.

Ha a csőbe tett töltényt elsütjük, a gyúelegg behatása folytán a lőportöltet is meggyullad s gyorsan elég.

A nagy nyomást előidéző lőporgáz a lövedéket a csőfurat huzagolt részébe taszítja. Miután a lövedék átmérője valamivel nagyobb a cső öblénél s ezenfelül a lőporgázok a lövedéket kissé össze is döngölik, ez a barázdákba szorul és kénytelen a csőfuratban való előre mozgásánál a csavarzatot követni, ennél fogva hossz tengelye körül forogni, mely forgását a lövedék a csőből való eltávozása után is megtartja.

Ezzel egyidejűleg a lőporgázok a töltényhüvelyt is kitágítva a töltényür falaihoz és a záródugattyutörzs előlapjához szorosan hozzányomják, ezáltal lesz a lőporgázok hátraömlése meggátolva.

A csőből kilökött lövedék nagy sebességgel indul a cél felé, mely sebesség a távolság nagyobbodásával arányosan csökken, (Indulási sebesség átlag 305 m.)

A leírt lőszert céllövés gyakorlási célokra 200 m-ig eredményesen használhatjuk. Ezen távolságon felül, tekintve, hogy a hajtóerő rohamosan csökken és a lövedék aránylag csekély súlyára a légellenállás mind nagyobb befolyást gyakorol, a találati kép bizonytalan, változó és kiszámíthatatlan

eltéréseket fog mutatni. Ennek dacára a lögyakorlatoknál a legnagyobb körültekintéssel és óvatossággal kell használni, mert még 300 m-ren felül is súlyos sebesülést okoz találat esetén.

Legnagyobb távolság, ameddig a lövedék elrepül, kb. 1000—1200 m.

Lőszer karbantartása.

A puska teljesítő képessége nagyrésztben a lőszer minőségétől és állapotától függ, ennél fogva jókarbantartására nagy gondot kell fordítani.

Tartsuk a lőszert lehetőleg mindig száraz, szellős és tűzmentes helyen.

A lőszer 100 darabonként dobozokba van csomagolva. (Ez a csomagolás tisztán csak a Levente Egyesületek részére készül.) Mindig csak annyi dobozt bontsunk fel, amennyit ellövünk. A megmaradt töltényeket helyezzük ismét vissza a dobozba, mert az is többé-kevésbé óvja a külső behatásoktól.

Ha a töltény véletlenül a földre esik, akkor úgy a hüvelyt, mint a lövedéket gondosan töröljük meg, nehogy a reá tapadt homokszemcsék a töltényürbe, vagy a furatba jussanak, mert ott kisebb-nagyobb karcolásokat okozhatnak. Úgy a dobozokat, mint a kilőtt hüvelyeket, valamint az összeszedhető ólmot értékesítés végett gyűjtsük.

A puska javítása, alkatrészeinek pótlása.

Amennyiben a puska alkotórészein (akár külső, akár belső) sérülés, törés, torzulás stb. történik, úgy az haladéktalanul a „Fegyver- és Gépgyár r. t. OTT. III. fegyverátvételi bizottság” címére küldendő, hogy szakszerű javítás, illetve alkatrészpótlás haladéktalanul keresztülvihető legyen. Természetes, hogy minden munkálat költségeit a beküldő viseli. Az alábbi „Táblázat” az ármegtérítésekről teljes tájékozást nyújt.

Táblázat

a puská alkatrészeinek 1926. november havában érvényes
áráról :

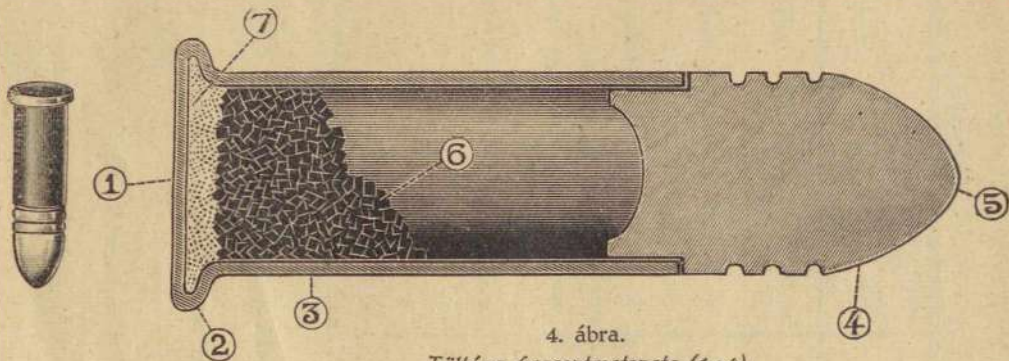
	Darabár korona		Darabár korona
1. Cső	317.000	25. Gyuszeg	2.000
2. Tok	150.000	26. " csap	1.000
3. Célgömb	11.000	27. Vezetőanya	3.000
4. Irányzéklemez	26.000	28. Tölényvonó	17.000
5. " rugó	1.000	29. Ütőszegfej	54.000
6. " tőke	23.000	30. " csap	1.000
7. " toló	16.000	31. Összekötőcsap	1.000
8. Lemezrugó	2.000	32. Irányzéksavar	3.000
9. Felső szijkengyel	1.000	33. " toló (2 drb)	3.000
10. " " -bak	10.000	34. Szijkengyelszeg	1.000
11. Összekötőcsavar-bak	3.000	35. Ágyfa	369.000
12. Adogatóemeltyű	31.000	36. Alátétgyűrű (2 drb)	2.000
13. " " rugó	6.000	37. Összekötőcsavar (2 db)	4.000
14. " " csap	1.000	38. Sátorvas	24.000
15. Elcsattanóemeltyű	27.000	39. " talp	10.000
16. " " rugó	1.000	40. " csavar (2 drb)	1.000
17. " " csap	1.000	41. Alsó szijkengyel csavar	3.000
18. Ravasz	33.000	42. " "	1.000
19. "	1.000	43. " " szeg	1.000
20. Tölténykídobó	3.000	44. Tusaborító	23.000
21. " orr	1.000	45. " csavar (2 db)	5.000
22. Záródugattyú	135.000	46. Irányzék bak csavar	3.000
23. Ütőszeg	30.000	47. " " szeg	1.000
24. Ütőrugó	3.000	48. Tisztítóvessző teljes	15.000

A szövegben előforduló kifejezések betűrendes tárgymutatója.

Adogatóemeltű	5, 10	Határoló szemölcs	9
Adogatóemeltűrugó	10	Huzagolás	4
Adogatólemez	10	Huzagolt v. vont cső	4
Ágy	12	Hüvelytöltény	27
Alapállás az irányzéknál	7	Irányzék	6
Alkotórészek a puskánál	3	Irányzéklemez	6
Billentyű	9	Irányzéktoló	6
Biztosító szemölcs	9	Irányzéktőke	6
Biztosítás véletlen elsülés ellen	9	Irányzékpofák	6
Célgömb	7	Irányzékcsavar	7
Célgömbtőke	7	Irányzékállítás	7
Célgömbcsúcs	7	Irányvonal	9
Célgömb védelme	8	Kihuzási határ a záródu- gattyúnál	10
Célgömb rögzítése	7	Kiürítés a puskánál	11
Célzóberendezés	6	Lemezirányzék	6
Cső	3	Lemezrugó	10
Csőfurat	4	Lőpor	22
Csőtengely	4	Lövedék	22
Drótkéfék	13	Nézőke	6
Elcsattantócsap	9, 12	Nézőke eltolása	7
Elcsattantóemeltű	9	Ormózat	4
Előagy	12	Puska elnevezése	3
Érintkezésvétel	11	Puska karbantartása	13
Elsütés	11	Puska összhossza	3
Fesztelenítés	9	Puska összsúlya	3
Fogantyúrész	8	Puska ürmérete	3
Fogantyúgomb	8	Ravas	9
Furat a csőnél	4	Rögzítés a célgömbnél	7
Gyuelegy	2		

Sátorvas	10	Törő sárgarézből	13
Szijkengyel	12	Ürméret a puskánál	3
Tok	5, 8	Ütőszeg	9
Töltőmedence	5	Ütőszegfej	9
Töltény	27	Ütőrugó	9
Töltényfenék	21	Ütőszeg megfeszítése	9
Töltényperem	21	Ütőszeg megfeszített állás- ban	9
Tölténykivető	10	Záródugattyú	8
Töltényvonó	10	Záródugattyútörzs	8
Töltés	10	Záródugattyú kihúzási határa	10
Tekercsrugó	9	Záródugattyú kinyitása	10
Tusanyak	12	Záródugattyú becsukása	10
Tusa	12		
Tusaborító	12		
Tisztítóvessző	13		

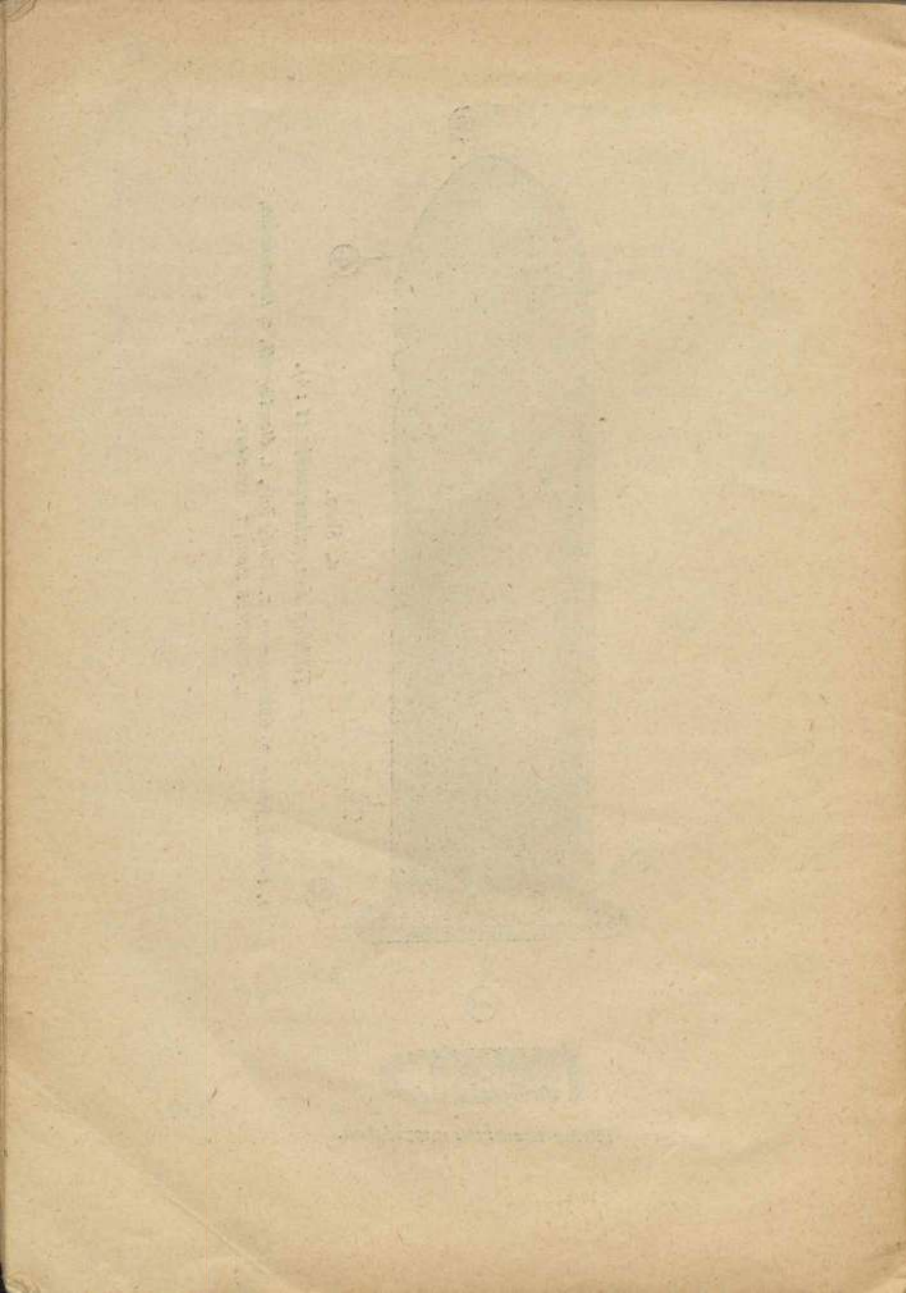
Töltény természetes nagyságban.

4. ábra.

Töltény keresztmetszete (1 : 4).

1. töltény feke, 2. töltényperem, 3. füvelly faló, 4. ólomlövedék, 5. lövedékcsőcs,
6. füstnélküli lőpor, 7. gyúelegy.

B.

Lövedék átütőereje.

(Long Rifle 22. M.-óvár.)

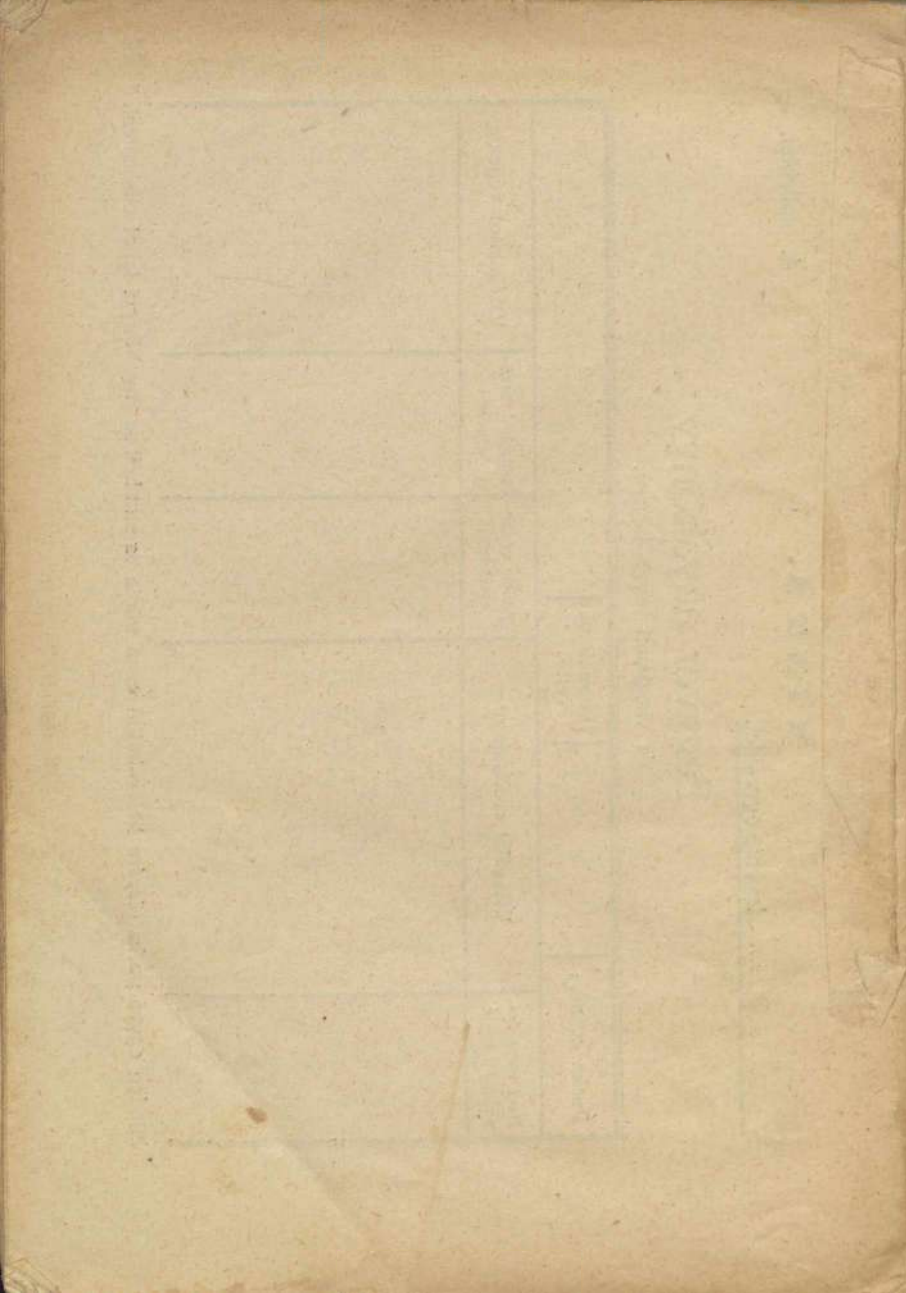
Anyag	Behatolási mélység cm-ben		Megjegyzés
	50	100	
	m. távolságra		
Száraz fenyőfa	20—25	8—12	A lövedék a csomókban megakad és széjjel lapul.
Kemény, száraz tölgyfa	8—10	2—3	A lövedék eltorzul.
Laza föld (száraz)	15—18	6—8	Ha kemény tárgyra akad a lövedék, eltorzul vagy ellapul.
Döngölt száraz kerti föld	10—12	1—3	
Finom szemű homok zárt ládában	8—10	2—4	
Gyep téglá	6—8	2—3	
Agyag folyami homokkal vagy kavicsal keverve	2—3	0.3—1.5	A lövedék eltorzul v. teljesen széjjel lapul.
3 mm vaspléhet, lággyvas lemezt 50 m-re átszakít, miközben a lövedék eltorzul.			
Csontot és más törékeny anyagot kb. 250 m-ig összeroncsol, tehát az okozott testi sérülés súlyosabb, mint az acélburkolatú lövedéknél.			
300 m-ren még igen súlyos sebesülést okozhat,			
Ezen adatok minden további magyarázat nélkül is a legnagyobb óvatosságra és a biztonsági rendszabályok szigorú betartására intenek.			
A lövedék anyagánál fogva (ólom) mérgező hatással bír.			

.....levente egyesület.

Fegyver anyakönyv és vizsgálati jegyzőkönyv.

Puska száma :			Használatba vette :		
Havi vagy évi vizsgálat kelle	Vizsgálat eredménye	Javítás végett elküldetett	Javításból visszaérkezett	Vizsgálatot végezte	
					

Minden egyes puska részére külön-külön ezen minta szerint kell az anyakönyvi lapot elkészíteni.

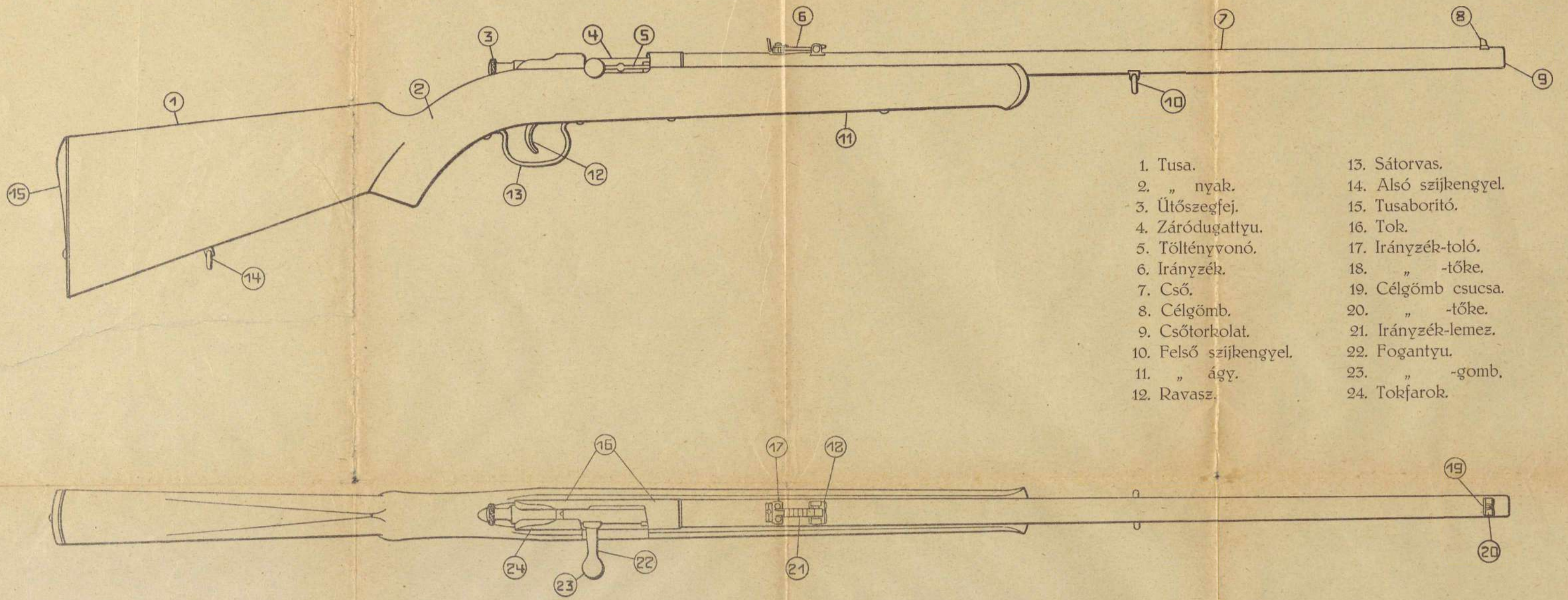

REPUBLICAN LIBRARY

„FÉG“ CÉLLÖVŐPUSKA OLDAL- ÉS FELÜLNÉZETBEN.

1. MELLÉKLET.

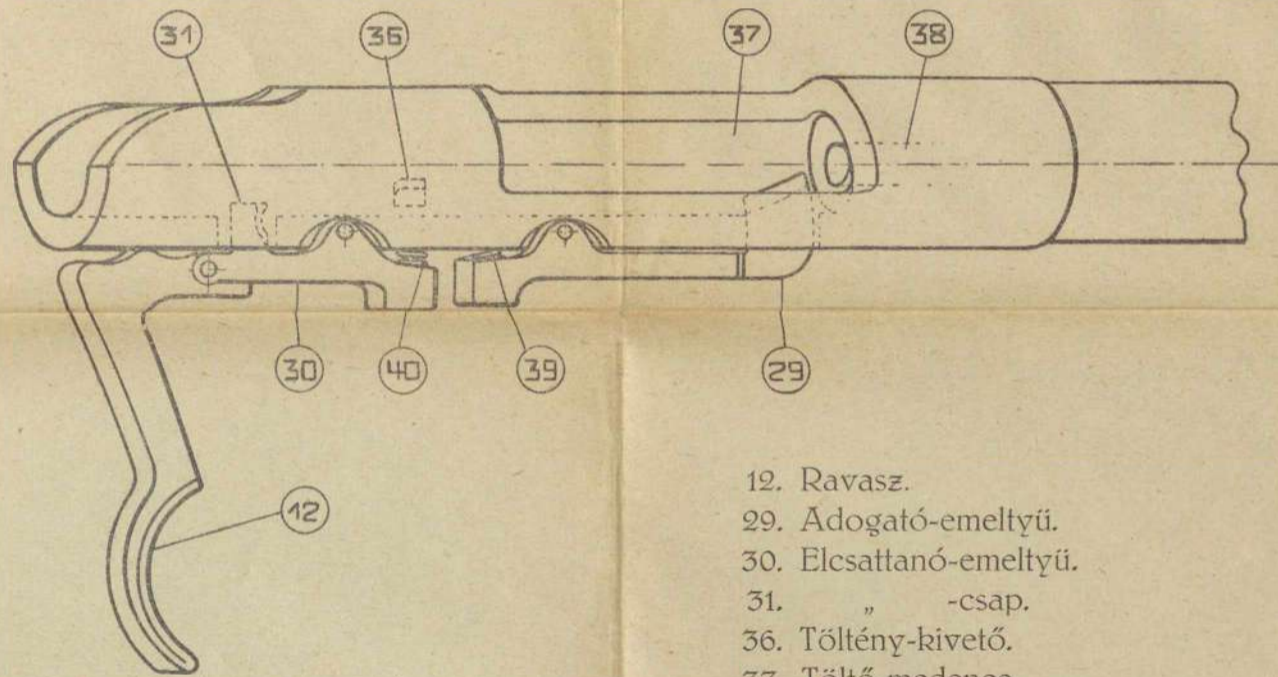

1. Tusa.	13. Sátorvas.
2. „ nyak.	14. Alsó szíjkengyel.
3. Ütőszegfej.	15. Tusaborító.
4. Záródugattyu.	16. Tok.
5. Töltényvonó.	17. Irányzék-toló.
6. Irányzék.	18. „ -tőke.
7. Cső.	19. Célgömb csucsa.
8. Célgömb.	20. „ -tőke.
9. Csőtorkolat.	21. Irányzék-lemez.
10. Felső szíjkengyel.	22. Fogantyú.
11. „ ágy.	23. „ -gomb.
12. Ravasz.	24. Tokfarok.

„FÉG“ CÉLLÖVŐPUSKA ELSÚTÓ-SZERKEZETE ÉS IRÁNYZÉKA.

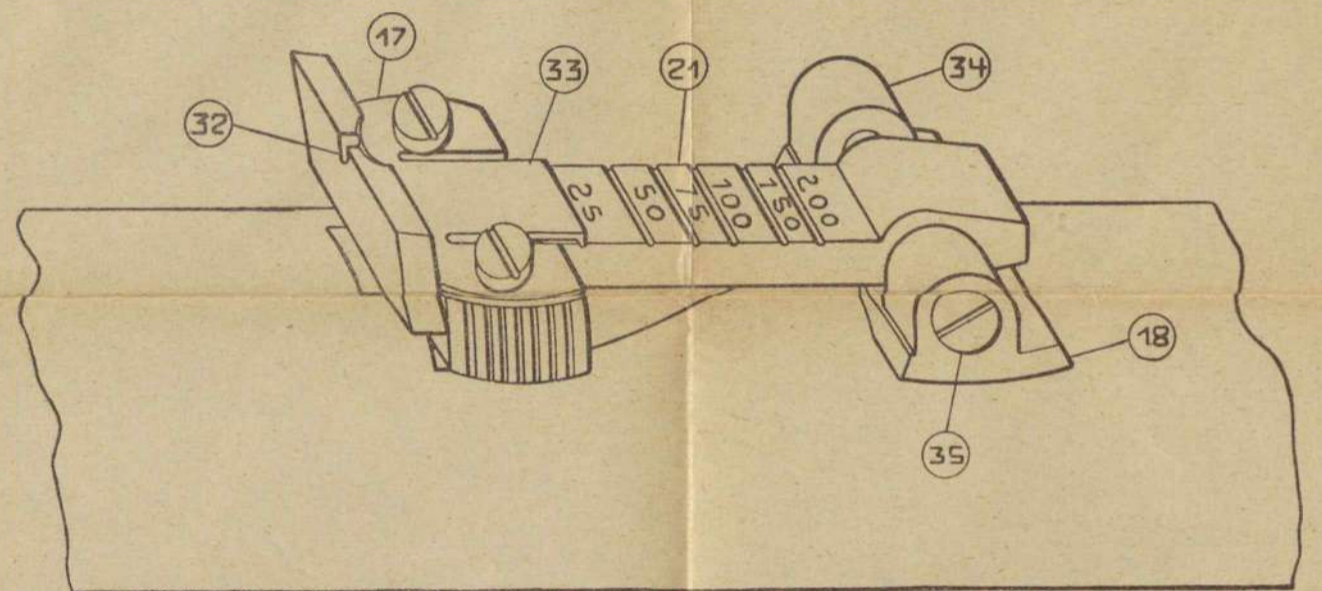
2. MELLÉKLET.

ELSÚTÓ-SZERKEZET.

12. Ravasz.
29. Adogató-emeltyű.
30. Elcsattanó-emeltyű.
31. „ -csap.
36. Töltény-kivető.
37. Töltő-medence.
38. Töltény-űr.
39. Adogató-emeltyű rugó.
40. Elcsattanó-rugó.

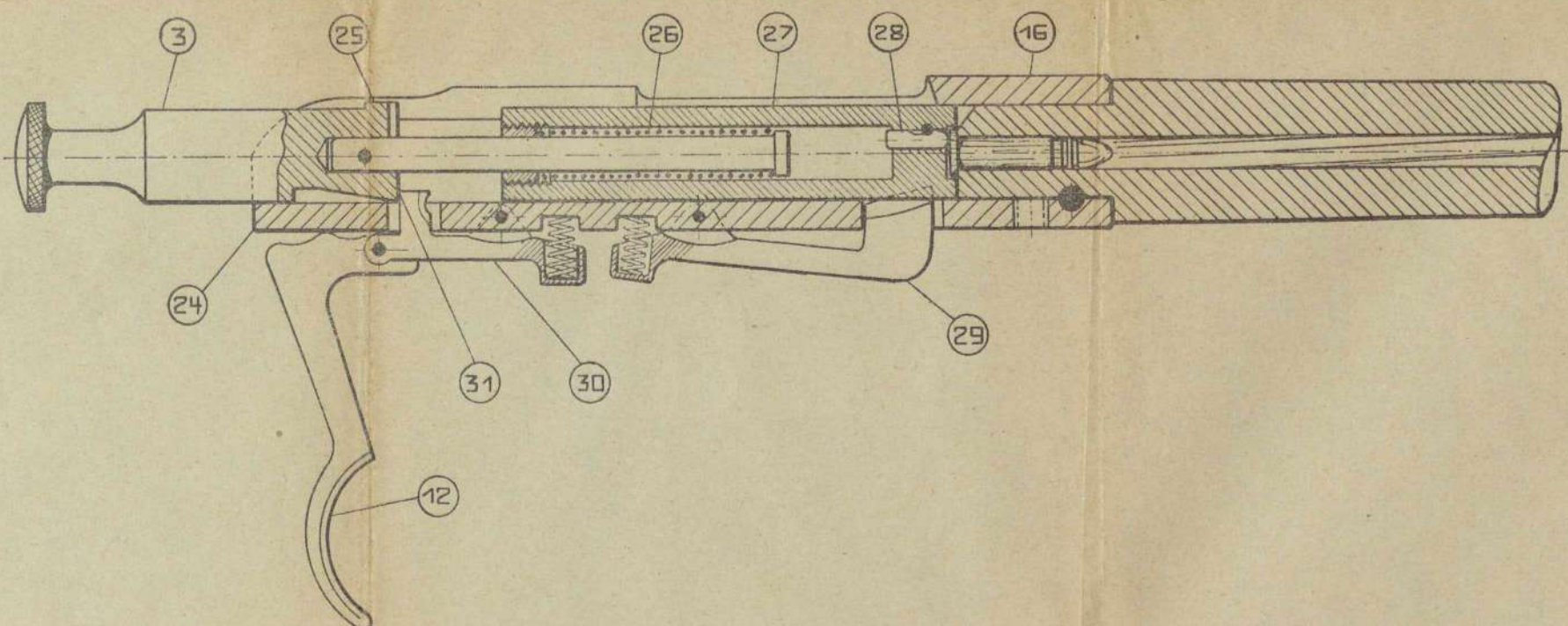
IRÁNYZÉK.

17. Irányzék-toló.	33. Irányzék-tolóka rugós lemeze.
18. „ -tőke.	34. „ -tőke pofája.
21. „ -lemez.	35. „ -csavar, egyúttal az oldal eltérések helyesbitésére alkalmazható.
32. Nézőlencse.	

ZÁRÓDUGATTYU HOSSZMETSZETE.

3. MELLÉKLET.

3. Ütőszegfej.
12. Ravasz.
16. Tok.
24. „ farok.
25. Biztosító-szemölcs.
26. Megfeszített ütőrugó.
27. Záródugattyu.
28. Ütőszeg.
29. Adogató-emeltyű (a becsukott záródugattyu lenyomja).
30. Elcsattanó-emeltyű.
31. „ -csap (megakasztja az ütőszeg fejet).

